

N:o 33.

Ank. till Riksd. Kansli d. 11 Febr. 1867, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om upphäfvande af 40 § i Kongl. Förordningen den 17 Mars 1669.

Uti en af Herr *Anders Persson* från Christianstads län till Andra Kam-maren ingifven motion (N:o 166), som blifvit till Lag-Utskottets behandling öfver-lemnad, anföres, hurusom, efter det Kongl Förordningen angående tillsyn å för-myndares förvaltning af omyndigs egendom den 24 September 1861 börjat tilläm-pas, och det blifvit mera allmänt kunnigt, huru förmyndares förvaltning hand-hafves, deraf framgått, att förvaltningen blefve de omyndiga olika dyr, i det att en del förmyndare debiterade sina myndlingar några få riksdaler för redogörelseräknings upprättande och andra besvär, men somlige deremot icke nöjde sig med skälig vedergällning för det arbete de egnade åt sina myndlingars angelägenheter, utan påförde dem, utöfver dylik ersättning, såsom arfvode 20:de-penningen af all myndlingarnes inkomst; och som för slikt förfarande velat hemtas stöd af 40 § i Kongl. Förmyndare-ordningen den 17 Mars 1669, i anled-ning hvaraf också vederbörande gode män skulle ansett sig icke vara befogade att deremot göra anmärkning; men det vore af vigt att förekomma, det omynd-igas tillgångar underkastades oskäligen afbränningar, helst förmyndare i allt fall vore i tillfälle att bereda sig sjelf vinst genom att å den omyndigas medel redo-visa allenast fem procent ränta, oaktadt det vore antagligt, om ock ej bevisligt, att medlen vore utlånta mot högre ränta, har motionären hemställt, att Riks-dagen måtte för sin del besluta upphäfvande af Kongl. Förmyndare-ordningen den 17 Mars 1669 § 40.

Härvid anser sig Utskottet allenast böra erinra, att berörda § i 1669 års Förmyndare-ordning måste betraktas såsom redan genom 1734 års lag vara upp-

häfd. Då nemligen den förra innehöll, att förmyndare skulle "hvar tjugonde penning af alle onyndige barnens årliga räntor och inkomster hafva för sitt omak och dem dessutan bestås skälige löningar åt de betjente samt kost och resepenningar åt dem sjelfve och den som uti deras högnödige ärender blifva brukade", stadgar deremot den sednare lagen rörande detta ämne uti 23 Kap. 5 § Ärfda-balken: "Den förmynderskap väl och troligen förestått; njute den lön och vedergällning, som Rätten pröfvar skälig, utan han sig annorledes åtnöja låter," hvilket innebär en tydlig ändring af förut gällande bestämmelse; och då vid sådant förhållande icke något ytterligare upphäfvande af den ifrågavarande §:n erfordras, torde Riksdagen finna Herr Anders Perssons omförmälda motion

icke böra till någon vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 34.

Ank. till Riksd. Kansli d. 11 Febr. 1867, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ett tillägg till Kongl. Förordningen angående tillsyn å förmyndares förvaltning af onyndigs egendom.

I en till Andra Kammaren inlemnad motion (N:o 90) har Herr *J. J. Mag-nell* hemställt, att Riksdagen ville för sin del besluta ett tillägg i ofvannämnda Kongl. Förordning, af det innehåll, att "domstolen i hvarje ort förpligtas, att hvarje år i Januari månad till hvarje Orts kommunalstyrelse låta öfverlemna förteckning